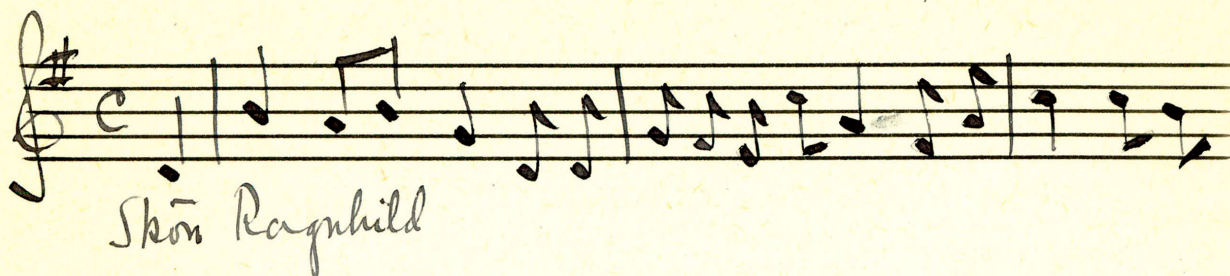

627

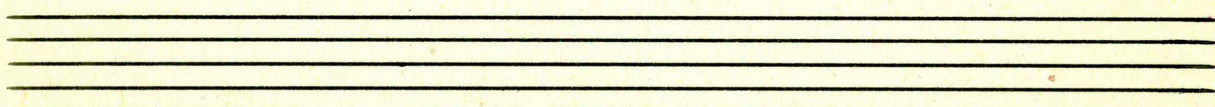
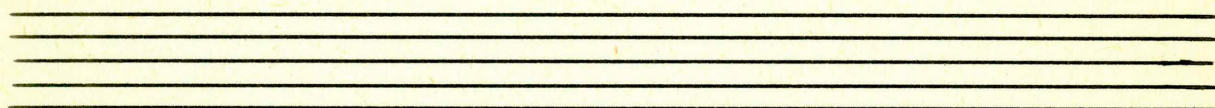
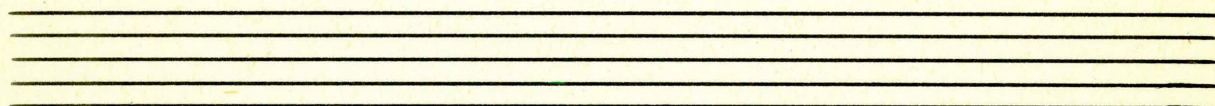
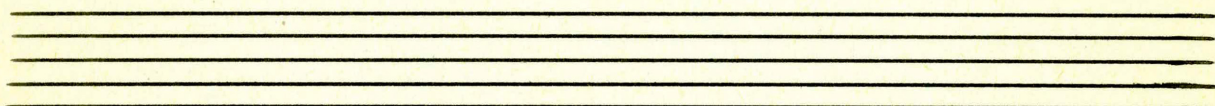
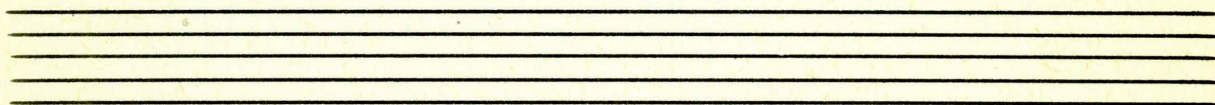
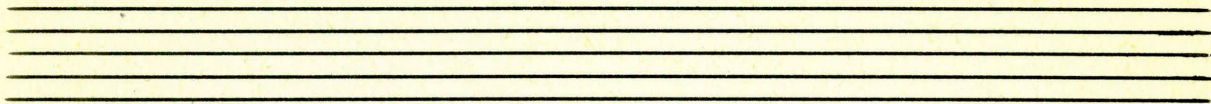
1562

517

Perna, Valkon

Helmi Puurtinen
24. 8. 24.

Skön Ragnhild

1. Skön Ragnhild var fattig och född av ringa stånd,
ja hon var ju i världen övergedd.
Hennes fader han dog, då Skön Ragnhild var helt ung,
hennes moder blev senare begravd.
2. Kung Adolf var stolt och frimodig, utav sig,
han befälde sin son, och det med hast,
att övergiva sitt hem och på sjön resa bort
för att glömma sin trofasta vän.
3. Nej förvån jag söker min Kära Ragnhild så (?)
som varandra har älskat så ömt,
nej för vill jag dö med min älskade mö,
än med svek jag vill belöna henne så.

1564 4. Sen så skrev han ett brev till sin fader så hård,
i det brevet stod skrivet dessa ord:

"Ja, jag säger eder fader, jag säger eder, mod, (mor?)
eder son skall ni aldrig mer få se".

5. Sen så går han till Ragnild, tog henne i sin famn,
tryckte läpparna hennes med en kyss.

"Nej, förrän vi skiljas --- nej, det skall aldrig ske -
förr skall böljorna för evigt gömma oss".

6. Därpå gånger de sig ned till den svalkande strand,
tog varandra om livet så hårt.

Sen så kastade de sig i det brusande hav,
som för evigt skall bli va deras grav.

7. Betänk, när du engång för Herrens dom skall stå
och bekänna för dina synder alla,
då skall du få erkänna att din vandring den blir lång,
och av hjärtat du ångra skall din synd.